

Bergen den 15de Novbr. 69.
Jkl. 9 3/4 Aften.

Min Kjære Edvard!

Du synes sikkert at jeg har ladet Dig vente længe denne Gang, og blev giver jeg Dig Det. Vidste du imidlertid hvor meget privat Correspondence jeg har udført i de sidste 14 Dage, saa er jeg sikker paa at Du oprigtigt vil gaa mig min Parvannaler. Dette bannet har været i Hærgesind siden den 11de Octbr., og da har en meget tilbøjelig til at langes svært efter Hjælpet, naar man ikke stadig hører denfra. Saa har jeg maattet afberdige træde længe Breve til hende, og saa har jeg travt Epleurtdagskoret til Fante Skibte og endel bl. thaler og og, saa Du kan tro jeg har travt meget at bestille i den Proving. Du har været fraværende om ikke mange Aar, at jeg indbilder mig Du er vant til noget af hvort, laable byp. mig at modtage Brev fra Hjælpet og at værte paa dem. Jeg vilaa dog lige mig selv det brødbønde Vidhalby, at det er har været ofte at nogen af mine Børn har ventet at høre fra mig, og at jeg har været temmelig fløt i denne Proving siden 1838 da Du var min Kjære Edvard, som a Første drog ud i Linder. Denna

har Du je nu har Dig Dit Bjæreste
i Verden, samt Bjæres lille Niskobarn,
saa Du har ikke Lov længere at kun-
ges efter Dros fra Dit gamle Hjem,
ihvorvel jeg lidaber det altid vil være
Dig Mærkmonnent naar det indløber.
See det var nu en meget lang Ind-
ledning. Det faldt nu saa, og du faar
godhedsfuldt at undskyld, at den blev
saa vidt løst. Allene nu, Fatt- og
Fatt. for Dit sidste Nær og nu
meget længsel ventede Brev. Jeg be-
træver vel ikke at sige Dig hvilkken
Gtæde det beredede os den Dag var en
sand Føsttag, og vi sende nu saavel
Dig som. Hvis var hjerteligi Sæft-
indstillingen i Anledning af den me-
gen Anstændighed. I have modtaget
og har meget godt forstaaet din
for Concertaften, og ønskedes Hver
jeg havde været nærværende for at
kunne dele den. I a det vilde usagte.
Jeg havde været min største Gæde i Hjer-
børstæen, hvor der dog vist havde væ-
ret saa saare meget at glæde sig ved.
Vi havde hørt om den Sæfteligi gjør-
ved. Hattiveen, og var meget spændt
paa Efternattningen om Udfaldet fra
Concerten. Dette var jo over al den
ventning, og Du har vist et smuk
Grund til at være tilfreds, endnu jødet
den ei bragte noget Udbytte i forvejen
Kunnsende. Der sendes Poes Du
i alle Blade, saavel som den heder
de

Omstændetse, der ydedes Dig af Kunst.
mere og alle Mjødassder, sige i Sand.
had bare vel saa meget værd, som en
Du havde indtaget 100 Sp. og derover.
Det var da ogsaa nogle forfættel.
lige Omkostninger Du havde, og lig
saa saa jeg undres over at i en Dig
som Njolebularer ikke efter T. thobare
indfandt sig, efter den Dom som Ma.
tisen havde fremholdt. Men man
ikke det, at det var luttet og en Com.
positionen, Man have bidraget meget her
til? I nogle Aar stod et talrigt
Publicum havde indfundet sig. Man
Maldes talrig, en saa stor Dig. I. d. th.
ogsaa for Konserter. Dem havde vi sig
ligesom ei ventet at faa, især da det
var overtrøget for Dem at en Gælle
fulgte med, men de har dog en trent
en lige efter Dem, men de fint har
gjort en Løse til Stenindlijam. det inde
bilder jeg mig. I har vel faaet Gælle
Mindesager, som den unge Gjornvald
var saa god at tage med. - Sig saa
ei glemme at sig sig, at jeg diabolit.
Nelig sendte Dit Brev til Strals, for
inddentlig har man skrevet dig til, thi
jeg har beventet det man eller man
Duge. Det var nok ikke Ole P. th.
Manning - idet mindste var det ei vor.
at en Løse og ei skulde udgives.
Fydelbland, men man troede vel at dette
ogsaa kunde blive i America, som ogsaa
F. th. d. th. s. Man er her endnu i
men er formentlig best. inden er
en Kunde modtage det, fra dig, og
Sader det sig vel ei saa godt gjer.

faae dem sendt til ham. Jeg vood oi om
jeg har fortalt Dig - jeg har glemt
at anfere i min Almanack naar jeg skidte
stuen til Dig - at vi alle hos hjerrens
med samt Mrs. Fries, John og Jens Pult.
Photograf Grundsen og 4 Pult børn, som
varer, vare hos ham paa Valstrand den
Begyndelse October Han laede Bjørnen for
at bringe os ud Søndag, og betalede for
det hele Solikat med 200. Mandag
da han selv fulgte med til Byen. Vi
havde det meget hyggeligt hos ham og
havde særdeles godt. Han drak den
Aften ved Middagsbordet Søndag, og
det i meget sørgende Ord, og
Din Maer i alle minde, vi har
sagde at han nu vilde drikke en Maal
for John, den at alle balidende Sol,
menig Friesen har havde den Frieide
at have ved sin Side, hvad som er
Han har sagt til Maer at han hoebes
Der maatte Sammen vilde tilfæring en
høll Fiel hos ham om, og stykke
Dit Legeme og En Aard, her til so
er overmaadet venlighed og af ham. Han
spiste Middag med af den følgende Onsdag,
og Dem liges om Eftermiddag, da Fries
og Oberstlieutenanten Mars, og at spille
en Whist med ham. Tidst han var
Byen var Nærgaard. John og jeg med
ham til en Whist hos Pult. Han
Jafte er han atter har med ud, men
ofte hvad en af Bjørnen den dag
fortalt, er for et mæde end han
Aften derud igjennem. - I dag er Hagsa-Midde
end, men Haldigeid hjerne er vidde hjerne
D. So de andre save forhaestellig om
out jeg ogsaa om so og at gjore Althoo for